

JANKO A MODLITBA RUŽENCA

Janko sám svedčí, že sa vo väznici spoločne modlievali ruženec, keď hovorí: *„Ave Mária,“* vyslovené z toľkých mužských hrdiel vytvorilo magický kruh. *Pocit, že stojím v tomto kruhu ma naplňal hrdosťou. Podobná hrdosť a odhodlanie na všetko, priam žiarila zo všetkých tvári.*

Raz povzbudení silným zážitkom z Vianoc, navrhli naši horlivci vytvoriť živý ruženec. Janko rozpísal skupinky ľudí vždy po piatich ako spolu bývali alebo pracovali a prideliť ružencové tajomstvá tak, aby si vždy pätnásti medzi sebou striedali desiatky celého ruženca. Hnutie zabralo, rozšírilo sa a živý ruženec sa šmahom ruky stal majetkom mnohých väzňov. A nielen majetkom, ale aj veľkým putom zjednotenia a posvätenia vo chvíľach neslobody. Mladí nadšenci velili jednotlivým skupinám, päťkám, mesačne prideliť nové tajomstvá, týždenne vyhľadávali svojich členov a spolu sa modlili vo voľnom čase. Takto tvorili živý kruh, bratstvo, rodinu, spojenú myšlienkami na život Ježiša Krista.

1. TAJOMSTVO: AMEN NA BOŽIU VÔĽU

Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“

Napriek tomu, že Janko i jeho spoločníci boli nútení prispôbiť sa daným podmienkam a prežívať svoju formáciu v tajnosti, ich srdce horelo a myseľ bola zanietená veľkým úsilím. Ocitli sa v magnetickom poli kríža, vydaní na milosť jeho lúčom, prekypujúci mladosťou, ktorá nechce inú radosť, inú lásku, než slúžiť, byť nástrojom Prozreteľnosti.

Janko hovoril svoje „ÁNO“ ako Mária. *„Pane, chcem to, čo chceš Ty, ako to chceš Ty a kedy to chceš Ty. Nemáme veľa času na dlhé premýšľanie. Teraz je ten čas. Chceš mi dať svoje srdce? Tak daj! Teraz! Nezáleží, aký je deň. Záleží len na tebe a tvojom rozhodnutí. LÁSKA na teba čaká každý deň, v každom okamihu dňa a bude od teba žiadať odovzdanosť. Všetko ostatné: čas, svet, osoby sú iba kulisy nášho života. Boh, Svetlo ťa z kríža volá, čaká, kým mu odpovieš. Teraz! V tomto momente! Máš všetko, bez výhrad! ...“*

2. TAJOMSTVO: NÁVŠTEVA a SLUŽBA

V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu... a Boh zhliadol na poníženosť svojej služobnice...

Jankova SLUŽBA spoluväzňom nemala hraníc. Šiel tam, kde ľudská bieda volala o pomoc. Vždy, keď ich NAVŠTEVOVAL, robil to s gestom priateľstva. Odmenou mu bolo, keď väzni, často uzavretí do seba, začali sa mu zdôverovať so svojím trápením. Dostal sa medzi najrôznejšie delikty, pomáhal písať listy, obstarával dobré knihy a kde sa len dalo, ponúkol svojho Boha ako útočisko, ako ochrancu. Jankova viera pretavená na nezištnú SLUŽBU LÁSKY k svojim blízkym a trpezlivosť s akou niesol svoj ťažký údel, boli a sú prítazlivé pre všetkých, ktorí chcú dať svojmu životu cieľ a zmysel.

Ich duše sú plné nádeje. Utrpeniu a krivde sa bránia duchom viery a tam je pre nich zdroj sily, že obstoja aj v najťažších hodinách. Ved' kedyže sa má osvedčiť naša láska k Bohu? Predovšetkým v láske a v prijatí utrpenia.

3. TAJOMSTVO: TAJOMSTVO BETLEHEMA

I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci.

Janko mal vždy veľmi rád Vianoce. Glória Vianoc bola OSLNIVÝM ZÁBLESKOM, ktorý mu dokázal ROZJASŤ SRDCE.

Kým ho vlny jeho myšlienok niesli do betlehemskej tmy, Panna, nad pomyslenie krásna, obchádza ľudské príbytky. Nemáme miesta... Jeho srdce už pozýva: *POĎ K NÁM VYVOLENÁ. VEĎ BY SME TI USTLALI SVOJE NAJLEPŠIE LÔŽKO. POCTI NÁS NÁVŠTEVOU, BUDEME TI SLÚŽIŤ...* Jeho poznaniu a láske sa možno iba pokloniť. Všetko ostatné je márne. Betlehemska bieda a tma hľadá nadšený pohľad, ochotu, srdce. Čo iné môže človek dať? Požehnaná si medzi ženami...

V liste sestry Modeste napísal: *„S veselým pohľadom ideme k Vianociam v ústrety. Zostaňme však väzni. Ježiš je nielen darcom vlastných vecí. On skúma srdce a celé naše vnútro. Ježiš sa nás dotýka aj tým, že nám posielajú aj mnoho nepríjemných vecí. Vedie nás, ale stále poukazuje na svoj kríž, ktorý sa práve ochotou a odovzdanosťou stáva ľahkým a temer neciteľným.*

Každý máme svoj kríž a vlastný spôsob, ako ho vziať na plecá...“

4. TAJOMSTVO: OBETOVANIE

Simeon ich požehnal a Márii, jeho matke, povedal: „On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať.“

Je pozoruhodné, že za nejedným duchovným povolaním, za nejedným kňazským životom stojí obeta jeho matky. OBETU materského srdca Boh rád vypočuje a požehnáva. Práve pevnosť a vytrvalosť duchovného povolania vyrástla zo srdca hrdinských matiek, ktoré s odvahou ponúkli svoje milované dieťa do služby Bohu a po celý život ho sprevádzajú svojou modlitbou a OBETAMI. Táto matkina túžba – ako semienko – zapustila koreničky a vykvitla aj v Jankovom srdci.

Pre Janka bolo úžasné zamerať všetko svoje cítenie, rozum i vôľu na Božiu prítomnosť. Často sa vo svojich modlitbách pýtal: *Pane, páčim sa Ti? Si so mnou spokojný?* Nikdy predtým nepoznal pocit ukryvanej lásky. Nikto mu predtým nebránil, nevyčítal jeho náboženské prejavy, ale vari ani nikdy predtým nepocítil tak mocne horieť svoju dušu, ako teraz, keď verejne vyznať Boha malo neklamnú príchut' nebezpečenstva. No milujúcim musí byť utrpenie i OBETA samozrejším výrazom ich lásky.

Pri stretnutí s mamkou vo väznici povedal: *„Neplačte, mamička, chceli sme prinášať Bohu OBETU na oltári, teraz mu budeme dvíhať miesto hostíi svoje utrpenia a životy.“*

5. TAJOMSTVO: STRATA A NÁJDENIE

Po troch dňoch ho našli v chráme. Sedel medzi učiteľmi, počúval ich a kládol im otázky. Všetci, čo ho počuli, žasli nad jeho rozumnosťou a odpoveďami.

Len kdesi hlboko v skrytosti duší, vyvierať úchvatný prameň sily. Opravdivé zväzky duší spojené nebezpečím, utrpením, láskou a ideálmi. Život krásneho poznania tu utváral svoju cenu, zmysel i posvätenie. Je hodno žiť vo väzení i na kríži. Dá sa zniesť veľa rán. Veľa sa dá pretrpieť a pritom byť plný nádeje, dobrej vôle, lásky k životu. Je možno stať sa dobrovoľným väzňom Božej vôle, a potom záleží aj na mne, aby som nesklamal.

Buď pochválený, ktorý si premenil naše putá, v zopnuté ruky, ktorý si vysvätil celý žalára na kaplnky, buď pochválený za nesmrteľné duše, ktoré okrem hriechu nik z ľudí nespúta.

Jankove slová svedčia, že NAŠIEL to najvzácnejšie aj keď STRATIL slobodu: *„Byť bezmocnou hračkou v rukách človeka je urážajúce a nedá spať. Ale byť hračkou v rukách Božích, to je ono, a to nám chýba. Keď budeme od Boha prijímať tento náš údel, potom HO budeme blahorečiť za každú ranu, ktorú dostávame. Chápeš ma? To sú pravé zázraky viery každodenného života. V Božej zmenárni vymieňajú ľudské blato a špinu za valuty večného života. Príd' popľuvaný a vrátiš sa s tvárou oslávenou.“*

ZÁVER

„Všetci sme jeden ľud, jeden národ, jedna rodina a veľkosť človeka sa meria jeho ochotou brať zodpovednosť za seba a súčasne aj za svojich blížnych. Viera nám dala silu žiť dôstojne aj za mrežami a v okovách.

Len v láske možno budovať svet, v ktorom bude dôstojné miesto pre každého človeka.“ Janko obetoval Bohu všetko. A Boh túto obeť prijal!